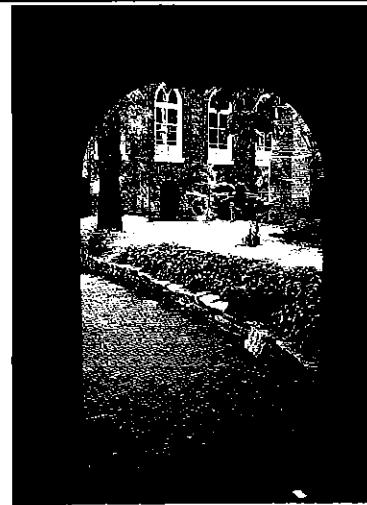

de dat hij deel uitmaakt van een globale beleidsstrategie. In dit opzicht ware het goed geweest een meer permanent karakter te verlenen aan dit soort initiatieven, een stelling die ook op de laatste zitting van de wedstrijdjury verdedigd werd.

Aan Annemie Neyts de opdracht om in haar nieuwe functie als partijvoorzitster haar liberale opvolger Bascour voor zijn verantwoordelijkheden te plaatsen!

EVL.

P.S. : Van Joris Sleebus vernamen we ter elfder ure dat naast hem de pen ook ter hand genomen werd door één van zijn naaste medewerksters, Ria Hendrickx. Ere wie ere toekomt...

"Groen in de stad.

Een eerste werkschrift in het raam van de Vierseizoenwedstrijd 1984-1985"

Te bestellen bij : Ministerie van het Brussels Gewest
Koningstraat 2-4-6 te 1000 Brussel

Kostprijs : 100 fr.

Volkswoningen... waar... in Brussel?

In opdracht van het staatssekretariaat van het Brussels Gewest van Annemie Neyts heeft de Sint-Lucaswerkgemeenschap na twee jaar noeste arbeid een studie afgeleverd die een inventaris poogt op te maken van de volkswoningen te Brussel. En dat die er zijn bewijzen de cijfers : in het Brussels Gewest hebben 34 vennootschappen 37.040 volkswoningen in beheer (einde 1983) of 8,2% van het totale woningbestand. Hierbij neemt Brussel een tussenpositie in tegenover andere agglomeraties : Luik 13,0%, Charleroi 14,4%, Gent 7,3% en Antwerpen 6,8%.

Zonder gedetailleerd te willen ingaan op de inhoud van de studie, laat staan een oordeel uit te spreken over de betrouwbaarheid van de konklusies wil ik U enkele merkwaardige vaststellingen betreffende de spreiding van de volkswoningen niet weerhouden.

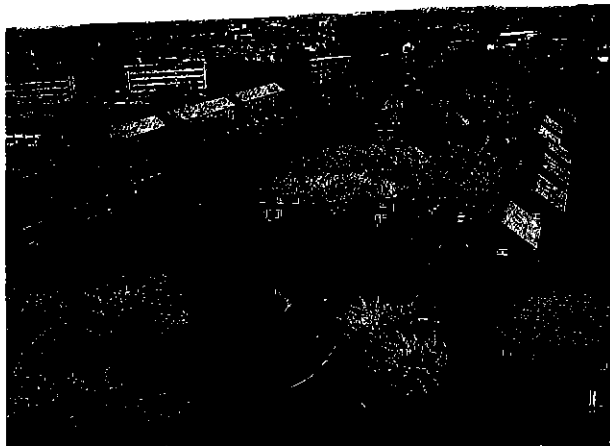
* De volkswoningen (sociale woningen in beheer van door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting erkende vennootschappen) liggen niet gelijkmatig verspreid over het Brussels Gewest. Men vindt concentraties in de oost- en westranden van het gewest. Veel inplantingen zijn langs de

gemeentegrenzen (en dus ook langs de agglomeratiegrens) gekoncentreerd.

* De specifieke taak van de volkswoningen blijft het huisvesten van minderbegoeden. Uit de studie blijkt evenwel dat de gemeenten met het hoogste percentage armen relatief het laagst aantal volkswoningen hebben, en omgekeerd dat de gemeenten met het laagste percentage armen relatief een aanzienlijk aanbod van volkswoningen hebben. Zo behoren Elsene, Sint-Gillis, Schaarbeek en Etterbeek tot de eerste categorie van gemeenten en kunnen Watermaal-Bosvoorde, Evere en Ganshoren tot de tweede categorie gerekend worden. De oorzaak voor deze situatie is volgens de studie toe te schrijven aan het feit dat de thans arme gemeenten dit zijn geworden sedert 1960 aangezien zij voor die tijd bewoond werden door de middenklasse van de bevolking. Brussel, Sint-Joost-ten-Node, Anderlecht en Sint-Jans-Molenbeek verkeren in een analoge situatie maar hebben niettemin een groot aantal volkswoningen gerealiseerd.

* In de gemeenten aan de rand van de agglomeratie vindt men hogere concentraties van

volkswoningen weer als gevolg van twee fenomenen. Enerzijds was er in de jaren '20 de propaganda van de bouw van volkswoningen in het groen, de zogenaamde tuinwijkgedachte, en anderzijds het gedachtengoed van de C.I.A.M. (Congrès Internationaux d'Architecture Moderne) dat na de tweede wereldoorlog de volkswoningbouw in de residentiële gemeenten stimuleerde : de scheiding tussen wonen en werken en het voorstedelijk wonen ook voor lagere inkomensgroepen mogelijk maken.

* Vanaf 1955 heeft de stad Brussel een systematische politiek gevoerd om het aandeel van de volkswoningen binnen de vijfhoek te vergroten. Als gevolg hiervan werden in het zuidelijk en westelijk deel het woningbestand gesaneerd via grootschalige volkswoningprojecten.

Als men net buiten de vijfhoek kijkt, dan valt een lagere activiteit van de volkswoningbouw op. Een studie van de Koning Boude wijnstichting (1984) beweert nochtans dat hier een hoge concentratie behoeftigen aanwezig is. Uitzonderingen zijn Sint-Joost-ten-Node, Laken, oude delen van Koekelberg en Sint-Jans-Molenbeek.

* Te Laken dateren 73,4% van de volkswoningen van na 1960 en te Sint-Joost-ten-Node bedraagt dit percentage 71,2% tegenover 55% voor het ganse Brusselse Gewest. Volgens de studie van de Sint-Lucaswerkgemeenschap hebben deze gemeenten de veranderende visie op wonen in de stad ondersteund. Dat kan niet gezegd worden van de andere gemeenten die aansluiten bij de vijfhoek. Nergens overstijgen de volkswoningen er 7% van het totale woningbestand. Zelfs Anderlecht, dat een hoge activiteit inzake volkswoningbouw ontwikkelde, heeft hierbij weinig aandacht gehad voor het bij de vijfhoek aanleunende deel van de gemeente (slechts 6,7% van het woningbestand).

EVL.

EEN DOSSIER OVER DE HAVENWIJK

In het vorige nummer van "Opbouwwerk Brussel" stelden we U in het kort het projekt van de Havenwijk voor. Daarbij was onder andere sprake van het dossier dat over deze wijk gemaakt werd. In dit nummer willen wij U dit dossier een beetje uitgebreider voorstellen.

Het dossier werd gerealiseerd in juni 1985 op basis van een studie van een studente sociale school, van een doorlichting gemaakt door studenten-stedebouwkundigen (ISURU), van gegevens van het NIS, van eigen opmetingen en van de resultaten van een enquête die plaats vond ter gelegenheid van de tentoonstelling.

Gegevens over de bevolking, de huisvesting, de ondernemingen, de openbare voorzieningen, het verkeer, de handel en het overheidsbeleid worden aan de hand van tabellen, grafieken, kaarten en foto's voorgesteld.

Uit dit dossier komen een aantal knelpunten naar voren die onder drie themata gerangschikt kunnen worden.

a. de woonomgeving

De woonomgeving in de Havenwijk is niet bepaald aangenaam te noemen. Vuile, grijze, slecht onderhouden straten, drukke en gevaarlijke verkeersdoorstroming (pendelaars die in de bedrijven werken en vrachtwagens die komen laden en lossen), ontbreken van groene ruimten en speelpleinen, voetpaden in slechte staat, slechte verlichting, leegstand en verkrotting,... om U een idee te geven.

b. wonen

Op het vlak van het wonen kunnen we problemen signaleren in verband met de kwaliteit en het onderhoud van de woningen.

De onzekerheid over de toekomst van de wijk, die mede veroorzaakt wordt door een onduidelijk overheidsbeleid, komt de verbetering van deze situatie zeker niet ten goede.

c. samen wonen

Het samen wonen in de wijk verloopt niet altijd even gemakkelijk. Er kunnen twee konfliktassen aangeduid worden : enerzijds is er de verhouding Belgen-migranten die gekenmerkt wordt door een wederzijdse onbekendheid en wantrouwen. Anderzijds zijn er de spanningen tussen ouderen en jongeren, die trouwens niet typisch voor deze wijk zijn. Wel is het zo dat het grootste deel van de jongeren migranten zijn en dat de ouderen overwegend de Belgische nationaliteit hebben.

Een laatste niet te onderschatten knelpunt ligt bij de